

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710324416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Og atter Drømmens Syn sig let forandrer:
 Hun seiler ene paa en lille Baad
 Hen over Havets Bølge — Baaden kantrer,
 Og Graven aabner alt sig kold og vaad.
 Alt føler hun i Hjertet Dødens Braad;
 Da lynet det — hen over Søen vandrer
 En Lysets Aand, som rækker hende Haanden —
 Paa Flugt mod Stjernerne hun gaaer med Aanden.

Saa drømmer hun — men Hvo har Nøglen til
 De Gaaders Løsning, som vort Indre spinder,
 Naar Sindet, fyldt af halvforglemte Minder,
 Til Anelse og Tro sig hæve vil?
 Naar Sjælen snart sin Fremtid klart finder
 I sine egne Drømmes dunkle Spil,
 Og snart, mens skjulte Tankekræfter mødes,
 Ved Tankens Lynglimt seer Ideen fødes?

Ja, hvad er Drømmes og Ideers Rod? —
 Vor egen Aand, hvis Afgrund Ingen kjender!
 Op fra sit Dyb den Tegn og Røster sender,
 Som give Villie, Lykke, Kraft og Mod.
 Alt ligger klart for den, der aldrig ender,
 Der ei begyndte — og hvad den forlod,
 Hvad den skal naae, af Tid og Form ei lænket,
 Har den som Haab og Drøm vort Hjerte skjenket.

Sov sødt, D i o n e! — Drømmerske, sov sødt!
 Drøm sødelig, mens Søvnens Arm dig vugger,
 Mens Glemsels Kalk dit Øie let bedugger,
 Mens Hjerlets Uskyld gør dig Lelet blødt.
 Din lette Dør min Haand nu let tillukker:
 Et Kys endnu — et Blik, af Blik ei mødt,
 Et Suk, en Bøn for dig, som stille sover;
 Et Øjekast til Natten ovenover!

Til dig, du stjernesmykte, stille Nat,
 Hvis gyldne Lys for Øiet hist sig blande:
 Du Himmelslot af Straaler sammensat!
 Glandsdiadem om Evighedens Pande!
 Pragfulde Minder! Ubetraadte Lande,
 Som dog mit Haab bebygger! Længsels Skat,
 Som her i Skyggers Land sig Sjælen sanker
 Af sine bedste Følelser og Tanker.